

Erstatningen fastsættes af en Kommission, bestaaende af 5 Medlemmer, 3 valgte af Regjeringen, deraf 1 til Formand, 2 af vedkommende Byraad eller Sogneraad.

Den, der vil gjøre Krav paa Erstatning, skal anmeldte dette inden Udgangen af Aaret 1883 for Politimesteren, som inden 1ste Februar 1884 indsender Beretning om de modtagne Anmeldelser til Formanden for Erstatningskommissionen. Denne foranlediger derpaa Valg af de 2 Medlemmer af Erstatningskommissionen, som skulle udnævnes af vedkommende Byraad eller Sogneraad, og sørger for, at Erstatningskravet er afgjort inden 1ste Mai 1884.

Erstatningen tilfalder Eieren af de omhandlede Bygninger og Redskaber og udbetales ham strax, saasnart vedkommende Eier erklærer, at den ham tilladte Tobaksdyrking for Fremtiden ophører saaledes, at det almindelige Forbud ogsaa skal have Anvendelse paa hans Jord. Afgiver Eieren ikke en saadan Erklæring, udbetales Erstatningen først ved Udgangen af Aaret 1886.

§ 5.

Kommissionens Forhandlingsprotokoller med alle til samme hørende Bilag ville være at indsende til Finansministeren og at vedlægge Statsregnskabet.

De af Kommissionen tilkjendte Erstatninger blive at udbetale af Statskassen gennem vedkommende Amtstue eller Ræmmerkasse.

§ 6.

Kommissionens Medlemmer erholde, forsaavidt Forretningen afholdes udenfor den Kommune, i hvilken de bo, 8 Kr. i Dagpenge og deres Befordringsudgifter erstattede af Statskassen efter indgiven Regning.

§ 7.

Kommissionens Kjendelser kunne ikke indankes for Domstolene.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under de senere Aars Forhandlinger om Forandringer i Toldtarifen har det været almindelig erkendt, at naar Dækning for Tab ved forskellige Nedfattelser af Indførselstolden paa Fornødenheds-gjenstande skulde søges blandt andet i en Forhøielse af Tolden paa Tobak, vilde det ikke kunne tilstedes, at den indenlandske Tobaksavl, — ved hvilken der kan antages at produceres herved en halv Million Pund Tobak aarligt, — fortsattes uhindret saaledes som hidtil, ikke alene fordi Statskassens Tab ved den ubestattede Forbrug af indenlandsk Tobak blev søieligere, men i Særdeleshed fordi det med Sikkerhed kan antages, at den inden-

landske Tobaksavl vilde tiltage meget betydeligt, naar Beskyttelsen forøgedes ved Forhøielse af Tolden paa fremmed Tobak.

Det kunde synes naturligt at raade Bod herpaa ved at paalægge den indenlandske Tobaksavl en Afgift, som svarede til Forskjellen mellem den nuværende og den fremtidige Indførselstold af Tobak, hvorved den nuværende Beskyttelse af den indenlandske Tobaksavl vilde bevares uforandret — og de af Regjeringen i Samlingerne 1872 og 1873 fremsatte Forslag gif ogsaa i den Retning; — men det maa vistnok erkendes, at en saadan Beskatning af den indenlandske Tobaks-